

Sufficiat diei malicia sua; Peccasti q̄esce. ne ad
 iuas ult. & de ceteris dep̄care dñm ut aūtāt
 irā suā ate; Currat p̄p̄t̄s uocat̄. conūtat̄ p̄p̄t̄s
 in disciplina ut sit un̄ grex et un̄ pastor; Vos
 autē gen̄ electū. regale sacerdotiū. gens sc̄a.
 p̄p̄t̄s adquisitionis; Videte q̄d estis. uidete q̄d
 eratis; Estis in fili eccl̄e. estis in m̄bra xpi. estis
 in imagine sc̄i pugnantes. cū capite n̄ro gau
 dentes; Ibi uictores. ibi triūphatores. ibi palmā
 sup̄ne uocationis accipientes; Nullus uictus
 munerat̄. nullus uict̄ audet petere retribu
 tionē; Non habet dicere hīc uict̄ in illa uita
 et̄na ubi uentura ē om̄is pia anima bonū
 certam̄ certauit. cursū consummauit. fide ser
 uauit! De cetero reposita ē mihi corona
 iusticie. quā reddet mihi dñs in illa die
 iust̄ iudex! Non tantū autē mihi. s̄ et
 om̄ib̄ qui diligunt manifestationē ei;
 Videte quantū erat iste q̄ hoc dicebat. quantū
 p̄sumebat. quantū de suis uirib̄ nihil spe

Domstift Merseburg

Hs 95 fol. 7v

NON IN ET ERANT IRASCARIS NOBIS. VEL EX
tendas ira tua a generatione in generationem; Omnis
qⁱ se agnoscit. sui accusator est; Nā iustus iustificatus.
qⁱ in primordio sermonis sui accusator extitit. cū uene
rit ad uersarius nō confundet^r; Omnis qⁱ se in isto seculo
dolendo peccata accusat. & fuerit a se accusatus.
ad dō erit excusatus; Illa ē fructuosa accusatio.
si subsequata fuerit correctio; Ceterū cotidie se accu
sare in corrigere dī temptare ē; Melius g^o eligo
ut p^{ri}mo sit correctio in postea accusatio. quā p^{ri}o
dat accusatio in subsequat^r correctio; Quid enī
scriptū ē. nē repetas sermonē in oratione; Magna
uis. magna obscuritas; Quid est qd dicit. nē repe
tas sermonē in oratione. quis enī nō repetat. an
forte illud intellegendū ē de eo qd dicit. dō pec
caui. nō repetas factū. quia cū repetes. id est ad
peccatū redieris oratione repetas; Ergo eligen
dū ē a sapientib. peccatū agnoscere. id dolere sep
p^{ri}us. Vetus male commissā. male cognita.
pessime delectata. inordinate dicta debent

3

Domstift Merseburg

HS 95 fol 12r